

Aelg. 35.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o przekazanych do zbadania petycyach gminy
Dolina i Pogorska Wola.

Wysoki Sejmie!

Uchwała Wysokiego Sejmu z 24. listopada 1889 (LW. 55.532) zostały Wydziałowi krajowemu przekazane do zbadania i zdania sprawy dwie petycje, a mianowicie:

I. Gminy Dolina o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów leczenia i utrzymania Chany Fleckmann w kwocie 2172 zł. 30 ct. w. a.

II. Gminy Pogorska Wola o pokrycie z funduszu krajowego kosztów utrzymania w Budapeszcie i przewiezienia ztamtąd Katarzyny Bednarzówny w kwocie 82 zł. 49 ct. wa.

Wywiązując się z tego polecenia, zdajemy sprawę jak niżej:

Ad I. Chane Fleckmann leczoną była cztery razy w trzech szpitalach budapeszteńskich kosztem 2172 zł. 30 ct. w. a. a mianowicie: w czasie 1) od 4. lutego do 31. grudnia 1868 2) od 1. stycznia do 4. lutego 1869, 3) od 5. lutego 1869 do 14. lipca 1872, 4) od 15. lipca 1872 do 28. marca 1877.

Na wniosek kr. węg. Ministerstwa spraw wew. z 22. września 1870 L. 12.077 wydało c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych rozporządzenie z d. 27. września 1870. L. 13.047, ażeby narosłe w szpitalach austriackich koszta leczenia chorych, przynależnych do Węgier, wykazywano do zwrotu corocznie a najdalej w ciągu roku następnego, w przeciwnym bowiem razie musiano odmówić zwrotu za późno wykazanej należności.

Wydział krajowy polecił zarządom szpitali zastosować się do treści tego rozporządzenia ministeryalnego, pewny, że i zarządy szpitali węgierskich przestrzegają będą przepisów powyższych przy sposobności leczenia tamże tutejszokrajowców. Tymczasem zarządy szpitali, w których Chane Fleckmann leczoną była w czasie d a1) do 3) (jak wyżej) dopiero po upływie trzech lat zawiadomiły nas o przyjęciu tej chorej na kuracyą i przedłożyły rachunek, przeto w myśl powyższych przepisów odmówiliśmy wręcz (LW. 946 72) przyjęcia tych kosztów leczenia, nie wdając się nawet w sprawdzenie, czy przynależność tej chorej do Galicyi jest udowodnioną.

Zwłokę tę w zawiadomieniu nas o przyjęciu chorej na kuracyą usprawiedliwiło wprawdzie węg. Ministerstwo spraw wewnętrznych (LW. 51773) tą okolicznością, że przynależność chorej nie mogła być przez dłuższy czas sprawdzona, lecz znowu odmówiliśmy zapłacenia przypadającej na fundusz krajowy części kosztów leczenia Chany Fleckmann, ponieważ i teraz przynależność tej chorej do Galicyi nie była jeszcze stwierdzoną.

Tymczasem zapłaciło węg. Ministerstwo spraw wewnętrznych szpitalom budapeszteńskim wszystkie koszta leczenia Chany Fleckmann i udało się o zwrot tych kosztów do c. k. Namiestnictwa we Lwowie, które nas o tem zawiadomiło (LW. 38438/87), dodając zarazem, że koszta te od rodziny leczonej nie mogą być ściągnięte i że chorej przyznano prawomocnem orzeczeniem władz politycznych przynależność do Doliny.

Gdy następnie c. k. Namiestnictwo przysłało nam (LW. 54485/88) udokumentowany rachunek kosztów leczenia Chany Fleckmann, rachunek ten został sprawdzony na kwotę 2172 zł. 30 ct., z czego przypadło na fundusz krajowy 1444 zł. 51 ct., a na gminę miasta Dolina, jako gminę przynależności 727 zł. 79 ct. jako połowę kosztów leczenia za czas od 5. marca 1869 do 15. lutego 1875 r., w którym to czasie obowiązywała ustawa krajowa z 3. grudnia 1868 (Nr. 29 Dz. u. kr.) nakładająca na gminę przynależności obowiązek ponoszenia połowy kosztów leczenia swoich przynależnych

Dlatego przesławszy c. k. Namiestnictwu całą kwotę 2172 zł. 30 ct. w. a., udaliśmy się równocześnie do c. k. starostwa w Dolinie z prośbą o ściągnięcie od gminy Dolina, jako gminy przynależności Chany Fleckmann kwoty 727 zł. 79 ct. w. a.

Na taką też kwotę 727 zł. 79 ct. dostała gmina Dolina „kartę upominającą“ od c. k. urzędu podatkowego w Dolinie (jak załącznik 3 petycji).

Ad II. W sprawie petycji gminy Pogorska Wola co do kosztów utrzymania w Budapeszcie i przewiezienia do Galicyi Katarzyny Bednarzównej udał się Wydział krajowy (LW. 16010/89) do c. k. starostwa w Tarnowie z prośbą o wyjaśnienie tej sprawy, ponieważ takowa u nas traktowaną nie była, jako należąca ściśle do kompetencji władz politycznych.

C. k. starostwo w Tarnowie przedstawiło tę sprawę (LW. 23150/90) jak następuje:

Katarzyna Bednarzówna była utrzymywaną przez budapeszteńską gminę w czasie od 11. listopada 1887 do 15. września 1888 r. kosztem 61 zł.

Gdy przynależność Bednarzównej została stwierdzoną, zawiadomiło o tem c. k. starostwo w Tarnowie magistrat w Budapeszcie.

W odezwie do wystosowanej (LW. 23150/90) podnosi c. k. starostwo okoliczność, iż koszta utrzymania mogły być być mniejsze, gdyby magistrat budapeszteński był zaraz po zawiadomieniu o stwierdzeniu przynależności zawezwał gminę Pogorska Wola do odebrania Bednarzównej, tymczasem uczynił to dopiero po upływie pięciu miesięcy.

Gmina uprosiła magistrat budapeszteński, ażeby na rachunek gminy odesłał pod konwojem Bednarzównę, z czego urosły dalsze koszta przewiezienia 21 zł. 49 ct. Ponieważ Bednarzówna nie była leczoną w żadnym szpitalu powszechnym, lecz jedynie utrzymywaną na obczyźnie, przeto koszta te jak również koszta przewiezienia winna w myśl postanowień ustawy o przynależności z dnia 3. grudnia 1863. r. (Dz. u. p. Nr. 165) ponieść za ubogą Katarzynę Bednarzównę gmina Pogorska Wola, jako gmina przynależności. Przedstawivszy w ten sposób cały stan rzeczy, Wydział krajowy wnosi:

„Wysoki Sejm raczy to sprawozdanie przyjąć do wiadomości“.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów dnia 6. sierpnia 1890.

Marszałek krajowy:

Tarnowski w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Franciszek Hoszard,

Członek Wydziału krajowego.